

[Palle Simonsen]

føre, at man faktisk kommer til at bestemme over denne virksomhed, og det er det, vi ikke vil være med til. Vi vil gerne være med til at fremskaffe risikovillig kapital, og hvis regeringen f. eks. ville samarbejde omkring en forbedring af klimaet, for at den enkelte kunne investere i aktier, er vi meget parat, det kan jeg godt sige til arbejdsministeren. Men det kan vi finde andre metoder til, der er væsentlig mere velegnede end den, ministeren her foreslår.

Melchior (CD):

Det politiske sprog er naturligvis også et fagsprog for sig selv og skal tit forstås rigtigt. Når vi herinde taler om tillid eller ikke tillid, betyder det ikke det samme, som når to mennesker taler om at have tillid til hinanden eller ej, men man skal nu passe på ikke at overdrive.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) stod her og sagde, at socialdemokratiet stjæler 53 pct. af borgernes penge op af deres lommer. Jeg føler, at det hverken er menneskeligt eller politisk værdig sprogbrug. For det første har hverken den socialdemokratiske regering eller nogen anden regering nogen sinde stjålet. For det andet har de aldrig opkrævet skatter, som der ikke har været flertal for i dette folketing. For det tredje siger hr. Lawaetz, at fremskridtspartiet ikke angler efter stemmer, men jeg ved ikke, hvad det er andet end grov stemmeanglen gang på gang at fremstille det, som om den socialdemokratiske regering stjæler noget fra nogen. Man kan have forskelligt syn på, hvordan samfundet skal fungere, og hvordan det skal udvikles, men den slags udtryk må jeg på det allerkraftigste tage afstand fra.

Det er også en helt forkert sprogbrug at tale om et underskud på 33 mia kr. på statsregnskabet; så skal man i hvert fald regne afdrag på gæld og køb af obligationer med til underskud, og det kan det aldrig være efter nogen ordbog, der har plads på et rimeligt biblioteks reolhylde. Derfor kan jeg fuldstændig tilslutte mig hr. Johan Philipsens ord om, at fremskridtspartiet er totalt urealistisk ikke bare i sin tankegang, men oven i købet i sin sprogbrug.

Det samme gælder spørgsmålet om tvungen forsikring. Hr. Johan Philipsens henvisning til, at ATP er en forsikring, blev forhå-

net af hr. Svend Andersen (Rosk. a.), som sagde, der her var tale om en tvungen forsikring. Ja vel, men det er samfundet jo så fuldt af. Hvad er brandvæsenet andet end en tvungen forsikring? Sygehusvæsenet, sygesikringen, politi og militær? Det er en hel masse ting, som man dels håber landet aldrig får brug for, dels håber den enkelte person eller familie ikke får brug for, men som vi efter forsikringsprincippet betaler til i fællesskab, fordi nogle før eller senere får brug for det og vi vedkender os at stå sammen med hinanden i ting, der er nødvendige, og som altså enhver før eller senere kan komme ud for. Held den, der ikke kommer ud for det.

Der blev også sagt, at den, der dør, bliver snydt, og det var over for dette, hr. Johan Philipsen kom ind på forsikringstanken. Jeg tror, der er en salme, hvor der står »vi har tabt« – det er de efterlevende – »de kun vinde« – det er de afdøde. Om at dø er tab eller gevinst, ved jeg ikke, men i forhold til ATP synes jeg, det er noget sludder at bringe det ind.

Så vil jeg gerne i anledning af arbejdsministerens interesse for, hvad mon Arbejdsgiverforeningens direktører og tidligere og nuværende formand vil sige til forskellige af de bemærkninger, vi har gjort her, gøre opmærksom på, at jeg jo ikke har været til stede i bestyrelsen, da den er gået ind for disse ting. Der vedtages jo tit kompromiser, hvor nogle går med til noget, som de egentlig havde ønsket sig fri for, men som de for at opnå noget andet og for at opnå enighed har bøjet sig for. Jeg nærer ingen frygt for, hvad de eventuelt vil sige til de indvendinger, vi er kommet med, de er nemlig gode nok. Hvad der derimod ikke er godt nok er arbejdsministerens argumentation.

Hvis jeg køber en aktie på et eller andet beløb af arbejdsministeren, har vi så tilført markedet nogen ny kapital, har vi så sikret nogle arbejdspladser? Nej, vi har flyttet om på nogle penge. Og det er det, der sker, hvis ATP-fonden køber for x mia kr. aktier: så er der flyttet om på nogle penge, men der er ikke tilført arbejdsmarkedet nogen kapital, der er ikke sikret én eneste arbejdsplads, medmindre det drejer sig om aktieudvidelser eller nye aktieselskaber og, som arbejdsministeren malende sagde, risikovillig kapital. Vil det sige, at den forsikring, som vi alle sammen har stående i ATP, nu pludselig skal ud